

categories d'escandalosa desproporció. Aquí juguen carta decisiva l'humanitarisme, l'esperit cristià i, fins i tot, amb carta menor, un elemental bon gust. En el terreny col·lectiu, ens hem d'adonar que el cas afecta (i que se'm perdoni la solemnitat) la dignitat ciutadana. I tota la responsabilitat recau, repetim-ho, sobre els «vells» reusencs, perquè de les dues seccions que s'han format, som els únics que tenim una mica de veu i una mica de mà. Els altres, febles per molts motius, per ara només encaixen i només comencen a gemegar timidament a través d'alguna comissió que arriba, de tant en tant, a Casa de la Vila.

La qüestió tot just s'inicia i, per cap concepte, no podem deixar que augmenti i s'aprofundeixi en les mateixes condicions amb les quals, fins ara, s'ha vingut descabdellant. A ningú no pot escapar que resulta un altre greu atemptat contra una sana convivència no obrir els braços per a la integració (i això és el que es fa en preocupar-se'n) a una considerable minoria que ara es manté en un «apartheit» físic, i, no cal dir-ho, espiritual i és de diferent origen geogràfic, té un altre nivell cultural, uns altres costums, una altra llengua i una preparació laboral que la manté en els nivells menys estimats del treball manual, amb les consegüents implicacions de debilitat econòmica, en relació a la majoria dels seus conciutadans.

Capdavanter en la inajornable i múltiple acció que cal que es produeixi, l'Ajuntament, al revés de com ha fet fins fa poc, hauria de donar l'exemple, el qual tindria la facultat de produir positives i necessàries repercussions en la particu-

litzat de cada consciència. Individualment es cau amb molta facilitat en la temptació de tractar despectivament els nou vinguts, (això ha succeït sempre i a tot arreu) especialment perquè aquests no tenen res de poderosos i potser perquè falten orientacions, veus autoritzades i, en especial, exemples alligonadors que ens suggerixin a tots plegats quines són, en aquest assumpte, les nostres obligacions particulars i col·lectives.

La crua i repetible veritat és que, fins ara, s'ha fet molt poca cosa, en tots els ordres, perquè els «altres» reusencs es trobin a Reus com en un lloc propi. És cert que sense una bona acollida o un tracte cordial o unes facilitats oficials també arribarien a estimar la ciutat on viuen ja que això és poc menys que llei de vida. Però seria molt més fàcil i còmoda la seva adaptació si se'ls ajudés a realitzar-la amb tota la bona voluntat de què pot ser capaç la màquina administrativa, de forma que se'ls canalitzés fluidament cap a la vida d'una ciutat ja madura com a tal. Aquesta actitud (i la desitjada benvolença de la població ja de temps establerta que els està moralment obligada perquè es troba en una situació més favorable) els ajudaria a arrelar-se novament, els responsabilitzaria, cosa molt important per a ells i per a la col·lectivitat, i, finalment, predisposaria el seu ànim a conèixer i estimar la nova comunitat que els conté, amb un sentiment molt més intens i vigorós que el que ara els deu proporcionar el simple contacte físic amb la nova terra que trepitgen.

XAVIER AMOROS.

NOTICIARI

El Centre de Lectura a Tele/estel

Josep Faulí, en «Un aniversari que no podem menystenir» (Tele/estel, 18-8-67) parlant de la necessitat de commemorar amb unitat, altura i dignitat el centenari del naixement de Pompeu Fabra, que s'escaurà el 20 de febrer de 1968, anomena «el Centre de Lectura, de Reus, que va destacar tant en commemorar el cinquantenari de les normes ortogràfiques», com una de les «entitats que durant molt de temps han servit la nostra societat des de diferents camins». Fa goig de veure'l citat al costat del Centre Excursionista de Catalunya, de l'Orfeó Català i de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat. Agraïm a Josep Faulí l'honor que fa a la nostra entitat.

Traduccions del Dr. Vallespinosa

Hem vist amb força satisfacció que l'últim volum de la col·lecció «Clàssics de Tots els Temps», que publica l'Editorial Alpha, de Barcelona, enllestit no fa gaire, conté sis obres capitals de Racine, el gran dramaturg francès: *Andròmaca*, *Britànnic*, *Berenice*, *Ifigènia*, *Fedra* i *Ester*, en una traducció poètica magistral del Dr. Bonaventura Vallespinosa, president de la nostra Secció de Lletres.

També ha aparegut, traduït per ell mateix i amb igual mestratge, *El bell estiu*, de Pavese, a les Edicions Proa. I, fa algun temps, l'Editorial Vergara va publicar la versió catalana de *La Caiguda*, de Camus, del mateix traductor.

VIII Certamen de Poesia de Salou i homenatge a Joan Antònio i Guàrdias

El 18 d'agost passat va tenir lloc al local «La bolera» de Salou l'acte final de la vuitena edició del Certamen de Poesia, fundat i impulsat pel Rector de la Parròquia de Santa Maria del Mar, mossèn Ramon Muntanyola i Llorach. Aquest acte, en el qual es van repartir els premis que va concedir el jurat, constituí, a la vegada, un homenatge pòstum al poeta tarragoní Joan Antònio i Guàrdias, estretament vinculat al Certamen salouenc.

Mossèn Muntanyola va oferir l'homenatge amb paraules molt emotives. S'hi va sumar seguidament el professor de llengües romàniques de la Universitat de Liverpool Dr. Geoffrey Ribbans el qual s'extengué sobre la importància de la llengua catalana dintre del grup dels idiomes neolatins. Després del repartiment de premis, el mantenedor de l'acte, Xavier Amorós, va glossar l'obra de Joan Antònio i Guàrdias en un comentari sobre els cinc llibres que va publicar el poeta.

El jurat, constituït per Mossèn Muntanyola, que el presidia, la Srta. Teresa Miquel Pàmies i els Srs. Dr. Ribbans, Arnavat i Amorós, concedí els premis en la següent forma:

De poesia catalana, compartit entre Maria Pallach de Fonts, de Reus, i Josep Maria Castellnou, de Barcelona. Accésit a Maria Mercè Folch, de Reus.

De poesia castellana, a Julio Alfredo Egea, de Chirivel.

De poesia francesa, a Charles Vaej, de Beziers.

De poesia alemanya, a Heribert Latzel, de Kleve.

Sobre un tema de turisme, a E. Corral Coll del Ram de Barcelona.

Sobre el tema «Fam», a Mercedes Rubio de Barcelona.

Sobre el tema «Pau», a Maria R. Verger, de León.

De prosa, a Jordi Elias de Barcelona.

Es van rebre diverses adhesions a l'homenatge, entre les quals destaquem la del Consistori dels Jocs Florals de Barcelona enviada pel seu president Joan Oller i Rabassa.

Assistiren a l'acte, els fills i néts del poeta homenatjat.

Professors de llengua catalana

Ens ha plagut molt de saber que els nostres consocis Xavier Amorós i Solà, Helena Forniés i Mercadé, Joan Maria Prats, Robert Miralles i Gutiérrez i Ramon Amigó i Anglès van prendre part als exàmens de llengua catalana que va

convocar l'Em. Diputació Provincial de Barcelona i que van tenir lloc a l'Escola de Bibliotecàries de la Capital a primers de juny últim. Llurs exercicis han estat qualificats amb puntuacions molt altes, que figuren al certificat lliurat per aquella Diputació. Formaven part del jurat el Sr. Pere Bohigas, director de l'Escola de Bibliotecàries i membre de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, i el Dr. Antoni Comas, professor de llengua catalana de la Universitat de Barcelona. Alguns dels nostres expressats consocis posseeixen, també, el certificat d'estudis de la Junta Assessoradora per a l'Ensenyament del Català.

Distinció a un reusenc il·lustre

La revista «Montaña» que edita el Centre Excursionista de Catalunya, transcriu in extenso el parlament del nostre distingit i prolífic conterrani Josep Iglésies i Fort, pronunciat en ocasió d'haver-li estat imposada la medalla d'or d'aquella entitat cabdal de l'excursionisme català en reconeixement de la vàlua de les seves col·laboracions. L'acte en qüestió tingué lloc l'hivern passat, però el temps transcorregut entretant no disminueix l'efusió de la nostra enhorabona que ara li expressem des d'aquestes pàgines.

Joan Antònio Guàrdias

(Amb pena hem sabut que el dia 7 d'agost va morir a Tarragona, la seva ciutat natal i de residència gairebé ininterrompuda, el poeta Joan Antònio i Guàrdias.

Joan Antònio i Guàrdias ha escrit una obra poètica d'una qualitat poc corrent. Està considerat com el poeta de Tarragona perquè va estimar profundament la seva ciutat i va saber reflectir aquest amor en els seus versos, de manera mestrívola. El llenguatge de Joan Antònio i Guàrdias és sempre elegant i culte i a la vegada directe, fresc, comunicatiu i esmaltat de ressonàncies populars i de girs col·loquials que el fan més entranyablement nostre. En els llibres publicats (A flor de llavi, 1948; Sonets tarragonins, 1951; Tres poemes de la fe tarragonina, 1953; Viatgera amb mi, 1957; Oda nova a Tarragona, 1965) tots ells d'un nivell admirable, es trasllueix una progressiva humanització de la seva poesia que es va fent, a mida que el temps s'escola, menys esteticista, més sensible i més directament empeltada a la vida mateixa del poeta. Descansi en pau Joan Antònio i Guàrdias, el poeta de Tarragona, sensible amic de Reus i d'aquest Centre de Lectura al qual havia honorat moltes vegades amb la seva col·laboració.

Maridaje de la rosa i el mar

Bajo el signo del elogio y de la gratitud, en medio de un paisaje marítimo ideal —la residencia veraniega de don Antonio Pedrol Rius, «Cala Morisca»— tuvo lugar, a fines de julio, el acto de entrega al famoso rosalista don Pedro Dot, del premio que la Asociación Turística de la Costa Dorada ofreció en el Concurso Nacional de Rosas a una creación rosalista elegida, en el Centro de Lectura, por sus mismos visitantes. Su Presidente, don Enrique Aguadé, abre el acto con unas emotivas expresiones de afecto a don Pedro Dot y de admiración hacia el primer creador de rosas de Europa, ganador por tercera vez, de un premio en nuestro Concurso; y hace constar el interés de la propaganda de nuestras rosas a través de la Costa Dorada, y viceversa. Saluda gentilmente a la «Pubilla de las Rosas 1967», señorita María Josefa Domingo Monteverde, la cual, luciendo el traje regional, añade una nota más de belleza al esplendor de aquel ambiente. Por fin, manifiesta su agradecimiento a don Antonio Pedrol por su constante disposición a favor del Centro de Lectura, del cual ostenta el título de Sócio de Honor.

Dicho señor hizo uso de la palabra afirmando que la Providencia ha dado a cada cosa una finalidad especial. Si la Costa Dorada nos ofrece una belleza suave y serena, también la rosa tiene estos encantos. Y era necesario hacer el maridaje entre ambos valores para que se despierte en nosotros el sentido de la belleza; a cuyo fin la Asociación Turística ofreció el premio, con el cual se reconoce también la importancia del Centro de Lectura de Reus, que, entre todas las cosas que hace, lleva a cabo esta obra de exaltación rosalista, con cuyas

manifestaciones anuales el público está preparado para elegir la mejor rosa, que es lo que ha hecho democráticamente. Y un ejemplar de dicha creación, cultivado en los mismos jardines de «Cala Morisca», es ofrecido galantemente a la «Pubilla»; después de lo cual, y en nombre de la Asociación que preside, expresa su satisfacción de que a la Costa Dorada se asocie el nombre de ese «emperador de las rosas, de ese mercader de tan noble mercancía, que es don Pedro Dot, allí presente en compañía de su hijo y de su nieto». Por fin, dirigiéndose al Presidente del Centro de Lectura, dice que se siente tan vinculado desde su juventud a la ilustre entidad cultural, que «allí donde él está, está el Centro de Lectura». Termina comunicando que la Asociación ha concedido dos medallas de plata y sendos diplomas con el título de «Amigos de la Costa Dorada», uno a don Pedro Dot, y otro a don Enrique Aguadé, significando un reconocimiento de admiración hacia la conducta de toda una vida consagrada, minuto a minuto, a una gran obra.

Entre agradables luces vespertinas y brisa marítima, la Pubilla hizo ofrecimiento del trofeo y del premio al veterano ganador, y acto seguido el señor Pedrol impuso las medallas a los distinguidos merecedores, rubricando ese gesto con un efusivo abrazo. Al final de la sencilla y cordial ceremonia, se oyeron los aplausos de los numerosos invitados, entre los cuales figuraban los organizadores de la Exposición de Rosas, los representantes de la prensa y radio de Reus y Tarragona, y demás distinguido público, masculino y femenino, todos los cuales fueron obsequiados delicadamente con un *lunch* en la incomparable terraza de «Cala Morisca».

PARLEM - NE?

¿Es cert que la Caixa d'Estalvis Provincial de la Diputació de Tarragona ha desistit, pràcticament, de portar a terme el seu projecte, i la seva promesa, de construir una estació d'autoòmnibus a la nostra ciutat, principalment a causa de la poca col·laboració que ací ha trobat?

¿Pot ésser veritat que, amb la manca que tenim de centres docents, l'Ajuntament rebutgés, com diuen, l'oferiment del Ministeri d'Educació i Ciència de construir a Reus un segon, i també complet, Institut d'Ensenyament Mitjà, prèvia cessió d'uns terrenys, perquè els nostres representants opinaren que ja en teníem prou amb la reduïda secció delegada que es construeix?

Neerològica

Ha mort inesperadament el nostre consoci i bon amic Joaquim Sabater i Vallès, que figurava a les

nostres llistes amb el núm. 191. Des d'aquestes pàgines renovem el nostre sincer condol als seus familiars i particularment al seu germà, que presideix l'Hemeroteca Mèdica d'aquest Centre.
